

Essentiam enim communicat suis speciebus, utpotè quod
causæ symbolum est. At causa natura prior est effectu. Zab.
lib. 1. prior. Anal. cont. 10. Scalig. Exerc. 77. Sect. 5. Exerc.
364. Sect. 2. τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ γένος οὐ αὐτὸ πρὸς τὸν ἀνθρώπου. Aristot. 2. Post.
c. 16. Et tantum de hac questione, queramus ulterius.

III. An individua & singularia sint ultimæ species, & an homo possit esse genus indivi- duorum;

Individua quin sint species specialissima ac ultimæ non
dubitamus. Jam ergò genus habeant suum necessum est.
Jam verò Plato verbi causa Socrates &c. sunt individua.
Genus ergò & quidem propinquum habebunt. Illud non nisi
Homo. Probo. I. Genus & species sunt relata. Genus dicitur
tantum respectu specierum, & species respectu generis. At
individuum nihil est aliud quam species specialissima, quip-
pè quæ individua in alias. E. relatum ejus non species dice-
tur, sed genus. II. Quod ita alicui est subiectum, ut ejus
nomen, essentiam, naturam, definitionem participet, est
species. At Plato, Socrates, &c. ita subjiciuntur homini,
ut hominis nomen, naturam, essentiam, definitionem usur-
pent. E. hi sunt species hominis. E. genus illorum erit homo.
III. Species non predicatur sed subjicitur. At homo præ-
dicatur de Platone, Socrate &c. Hinc ergò est quod ipse
Arist. 2. Phys. singulare & genus opponit. Jam verò genus
relatè opponitur tantum speciei. E. singulare, ut Plato est spe-
cies. Et 2. Metaph. c. 1. & 2. ἔχεται καὶ τελευταῖα γένεα
ultima genera vocat, quæ de individuis predicantur. At
genus predicatur de specie. Individua ergò sunt species E. &
suum habent genus. Vide Gocl. in Categ. Arist. pag. 63. Et
tantum etiam de hac questione, queramus ulterius.

IV. Genus,